

Summary

Liudmyla Dzhyhun, Vitalii Matsko

Figurative and Expressive Aspects of Narrative in the Diary

The article deals with the forms of metaphorization, figurative-expressive means, through which the writers transmit to the readers their anxiety, the pain of the soul, seen and experienced in the past time. It is proved that the memoirists of Ukrainian emigration were deeply concerned with the problems of time, as evidenced by the language of their works, in which there were not only properly written figures of characters, but also sensible, generalized, analytical thought, framed by the artistic means. The stated opinion characterizes and assesses the environmental, social phenomena embodied in the figurative word. It is found out that the metaphor is presented as a linguistic phenomenon, which is the leading means in the diary prose of modelling the purely artistic picture of reality. It develops on the basis of the language-aesthetic mastering of the extralingual world and is realized in the textual structure, decoding of which occurs through the existential (ontological), textual and non-textual experience of the reader (interpreter). This experience is expanded, corrected and read by the recipient in the context of other components of the artistic structure.

Key words: *diary, figurative-expressive means, text expressiveness, memoir prose, metaphor, synthesis sensation, intentional modelling, narrator.*

Дата надходження статті: «23» лютого 2018 р.

Дата прийняття до друку: «14» березня 2018 р.

УДК 821.161.2.

ТАДЕЙ КАРАБОВИЧ,
доктор філологічних наук
(м. Люблін, Польща)

**Наукові зацікавлення професора Віталія Мацька
творчістю Нью-Йоркської групи**

Статтю присвячено науковим зацікавленням професора Віталія Мацька творчістю Нью-Йоркської групи. Висвітлюється особливості онтологічних та антропологічних моделей української діаспорної поезії та прози ХХ століття в аспекті жанрово-стильової динаміки та оновлення її мовних ресурсів. Охарактеризовано еволюцію творчості Нью-Йоркської групи у вимірах різних стильових художніх систем, які запропонував науковець. Дослідження проф. Віталія Мацька увійшли до хрестоматійного бачення української діаспорної літератури другої половини ХХ століття та відкрили нове поле

наукових досліджень у сучасному літературознавчому аспекті, переосмисленні.

Ключові слова: Віталій Мацько, Нью-Йоркська група, поезія, проза, еміграція, вигнання.

Постановка проблеми в загальному вигляді... Зацікавлення професора В. Мацька [19] творчістю Нью-Йоркської групи посідає важливе місце у науковому фонді вченого. Тому вивчення наукових досліджень Віталія Мацька є важливим кроком до розширення знань про українську еміграційну літературу. Професор розглядає у своїх дослідженнях творчий феномен Нью-Йоркської групи (Б. Бойчук, В. Вовк та інші) під кутом онтологічних та антропологічних моделей української діаспорної поезії та прози ХХ століття, а також в аспекті жанрово-стильової динаміки і оновлення її мовних ресурсів. Вчений охарактеризовує також еволюцію творчості Нью-Йоркської групи у вимірах різних стильових художніх систем, тієї літературознавчої моделі, яка на перший план висувала літературознавчу українську перспективу художньої спадщини.

Аналіз досліджень і публікацій... Наукові зацікавлення професора Віталія Мацька творчістю Нью-Йоркської групи залишаються темою назагал недослідженою. Проте, як кожна наукова тема, також праці професора Віталія Мацька набувають для дослідників феномену Нью-Йоркської групи важливої літературознавчої інформації [10, с. 411]. Тим більше, що праці професора Віталія Мацька друкувалися у фахових наукових виданнях України.

У даній статті запропоновано посилання на вибрані наукові дослідження Віталія Мацька [9; 10; 11; 12] та на дослідження українських літературознавців дотичні наукового дискурсу вченого: О. Астаф'єва [1; 15], Ю. Григорчук [4], А. Гумецької [5], А. Дністрового [15], М. Ільницького [6], Т. Карабовича [7; 8], М. Ревакович [13; 14; 16], О. Смольницької [17; 18].

Формулювання цілей статті... *Мета статті* – визначити наукову модель інформації в літературознавчих працях В. Мацька, в яких проаналізовано творчість письменників Нью-Йоркської групи в контексті повернення до української філологічної науки (після 1991 р.). *Завдання статті* полягає в тому, щоб в порівняльному сегменті дослідити та розкрити наукові пошуки професора В. Мацька про творчий набуток Нью-Йоркської групи.

Виклад основного матеріалу... Наукові зацікавлення професора Віталія Мацька феноменом Нью-Йоркської групи мають характер особистого та наукового спрямування. Доктор філологічних наук,

професор Віталій Петрович Мацько, як завідувач кафедри української мови і літератури Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії, залишається також головним редактором наукового видання «Філологічний дискурс». В особистому аспекті, вчений займається різними процесуальними дискурсами української літератури ХХ ст. Важливим є те, що Віталій Мацько вів приватне листування з лідером Нью-Йоркської групи, поетом Богданом Бойчуком (1927-2017) та веде безпосередній поетичний діалог з поетесою Вірою Вовк (1926). Це також інші наукові контакти з дослідниками творчості Нью-Йоркської групи в Україні, зокрема з відомим вченим Олександром Григоровичем Астаф'євим. У науковому аспекті – це творчі дискусії, обговорення про діяльність і художню практику літераторів Нью-Йоркської групи. В аспекті дослідження науковець заторкує проблемні питання, що їх відчитав в дослідженнях молодших колег Юлії Григорчук [4, 231-238], Ольги Смольницької [17, 109-122; 18, 149-163] та доктора філологічних наук Тадея Карабовича [4, 634-643].

Тематика творчості Нью-Йоркської групи приваблювала вченого, повторимось, під кутом онтологічних та антропологічних моделей української еміграційної поезії та прози другої половини ХХ століття, а також в аспекті жанрово-стильової динаміки і оновлення її мовно-поетичних ресурсів. У такому підході відомий вчений бачив літературний дискурс Нью-Йоркської групи як онтологічну єдність з українською літературою шістдесятників і Київської школи. Новизною такого літературознавчого дискурсу-моделі є той факт, що В. Мацько значно заглибився, я би сказав, у філософську та естетичну матрицю творів «нью-йоркців», провів типологічні паралелі між поетами-шістдесятниками (В. Стус, Б. Мамайсур, І. Калинець, В. Голобородько) та поетами Нью-Йоркської групи й у такий спосіб розширив літературознавчі обрії, «повернувши» заокеанських літераторів із «двоколійності» (Г. Костюк) в єдиний український літературний процес. На тлі трагічних доль талановитих поетів Бориса Мамайсура, Михайла Григоріва чи Степана Будного (зі Струсова), яких пам'ять занесла до нішевого літературного дискурсу поетів-шістдесятників, наукову думку літературознавець накреслює на ширшому тлі зв'язків Нью-Йоркської групи з поетами України, базуючи творчість групи переважно на архівно-літературних джерелах, комплексу компаративних елементів. Для підсилення достовірності дослідник залучає в структуру текстів листування Віри Вовк і Василя Стуса, апелює до особистих контактів Віктора Кордуна з Богданом Бойчуком і Марією Ревакович на фоні редагування щоквартального літературного журналу «Світо-вид» (1990-1999). Також не слід забувати про творчу індивідуальність поетів.

Скажімо поезію Ігоря Калинця переклали учасники Нью-Йоркської групи, його збірка «Коронування опудала» вийшла в 1972 році у їх видавництві, хоча вірші стилістично і тематично відрізнялися від літературного дискурсу Нью-Йоркської групи.

Безумовним здобутком наукових досліджень вченого є онтологічне нюансування. Йдучи за філософськими настановами Георга Гегеля з його центральним поняттям діяльності людини, В. Мацьку йдеться про те, що допоки живуть члени Нью-Йоркської групи, вони не сказали ще останнього слова у своєму творчому фонді, то про них не лише сьогодні, а й завтра матимем що сказати, оцінити, вивчити. Оскільки літературна творчість «нью-йоркців» продовжується, то остаточну крапку ставити зарано. Означену мірку вчений прикладає також до літературних відносин Нью-Йоркської групи і українських шістдесятників, як живого антропологічного явища в українській літературі. [10, 52-54; 96-97; 99-102; 105; 275; 329-332; 340-346; 367].

Найбільшу частину своїх досліджень про феномен Нью-Йоркської групи В. Мацько приділив творчості Віри Вовк. Він зацікавився концепцією поезики й естетичним почуттям, складовою духовної структури, в поемах Віри Вовк «Гріх святости» (2016), «Земля Іскриста» (2016) [9, 217 – 226.]. Про свої наукові пошуки і знахідки писав: «Поетикальна парадигма вищеозначених поем не є методом, а стилем, авторською манерою, проявом творчої індивідуальності. Р. Гром'як залишив власну точку зору на проблеми поетикальні, коли художники слова «творили концепти на основі сформованого світогляду і творчого методу (стилю)...». Насправді метод є заздалегідь спланованим, продуманим кроком, поглядом на архітекτονіку твору, і він, як штучне утворення, «тримає» митця в напрузі, сковуючи творчу думку, фантазію. А ось стиль, що його вище ми позначили світоглядом, стосується геніїв, інтелектуально оснащених творців, легко піддається зміні й виформовується під впливом життя, ситуацій, раптового чи магічного осяяння думки» [9, 221].

Далі дослідник, розвиваючи власну думку, аналізує поезику письменниці: «Ліро-епічні твори В. Вовк відносимо до синтетичного й монументального жанру, в якому поєднуються епос серця і музика душі, метафорична «стихія» глобальних потрясінь і ніжні порухи людського почуття, любов до ближнього і гостре засудження насильства людини над людиною, людини над природою: «Густі ліси, що правили за хату / Героям цього краю, / Та різновидим лісовим тваринам: / Ведмедям, оленям, вовкам. / Їх вирубали вороги, / Залишивши голі поляни, / Тому ця річка, що колись / Шуміла повновода / І на хребті несла плоти хвостаті, / Тепер сльозавить по камінню. / А ця прекрасна

полонина / Колись народові служила / На пашу для черед, / Тепер – добро чужинця, / Як також смуга лісу, / Де ми збирали ягоди й гриби, / Уже не наша... / Засмутився святець: / – Який диявол відбирає людям / Природну власність і руйнує / Таку божественну країну, / Як ця Земля Іскриста?» [9, 221-222].

Аналізуючи авторські прийоми Віри Вовк, В. Мацько резюмує: «Авторка вдається до сукупності прийомів з метою чіткішого вираження думок, почуттів, емоцій ліричного персонажа. І наративна форма творення 21 вірша відповідно в творах «Гріх святости», «Земля іскриста», і низка художніх прийомів, як і залучення в структуру текстів усної народної творчості, міфології, сприяє естетичному ефекту сприйняття художньої правди в процесі прочитання; підсилює естетизацію й звернення автора до широкого застосування тропеїзації, що виконує в поетикальному полі центральну зображально-виражальну функцію. В двох великих поетичних творах сюжетна лінія побудована у формі розповіді, але так, що авторське ліричне «Я» приховано за словами і фразами ліричного героя, за езотеричною інтуїцією, яку читач мусить декодувати.

В поемах важко визначити щось головне в індивідуальній манері письменниці такого рівня, як Віра Вовк, бо там постає українська емоційно-вольова, кордоцентрична концепція всюдисуща – людина є центром Всесвіту – потяг до рідних просторів, стихійного самовираження ліричних героїв в органічній єдності з природою і духовним звеличенням Всевишнього, дії і помисли яких зверненні, як у Шевченка до Пречистої Діви Марії: «Воззри, Пречистая, на їх, / Отих окрадених, сліпих / Невольників», так й у В. Вовк, персонаж (отець Лаврентій) звертається до Пречистої із прощенням за земні гріхи:

«← Пречиста Діво-Мати, / Дивись на свого вірного слугу, / Що нехотя так важко образив / Твого Єдиного, / Й відмовив дітям-сиротам / На їх прохання. / Людина – віддана спокусам, / Несвідома гріховної хвилини, / Слабка, на взір стебла у вітровію, / Не вмів встояти / Тільки з Твоею ласкою блаженні вибранці, / Наче дуби підносять чола блискавицям, / І радше спопеліють, ніж здадуться. / Я, грішний, не зумів / Стояти явором, чи дубом» [9, 222-223].

Досліджуючи творчість Віри Вовк періоду виходу в світ її концептуальних поем «Гріх святости» та «Земля Іскриста», В. Мацька заінтригували вражаючі літературні полотна авторки, змальовані нею творчі розлогі візії та поетичні сублімації. Дослідник звернув увагу на характерні для поетеси заплави порівнянь і паралелей. Він зокрема зазначив: «Поетеса надає перевагу мовним метафорам, (...) зображально-виражальним засобам» [9, 223]. Літературознавець

закцентував і на цікаві стилістичні прийоми адже «естетичне поле [Віри Вовк] формують метонімічні портрети, деталі, дитинність (любов до дітей, концепція дитини у світогляді дорослих), звернення до «другорядних» композиційних елементів, «зодягання» їх у форму ірреальності й містичності (сни, галюцинації, аберация пам'яті, раптові сповіді, екстатика), різновекторний образ наратора (резонер, хронікер, анонімний спостерігач з певними інтенціями і реальна дійова особа в «Благанні» («Гріх святости») та «Акварелі» (післяслово) у казці-поемі «Земля іскриста»); естетичну концептуальну функцію підсилюють етнічно марковані символи, оніричний продукт підсвідомості й заголовки кожного вірша» [9, 223].

Цікаво, що не залишилося поза науковою увагою В. Мацька дослідження Ю. Григорчук про феномен Віри Вовк. Вчений зауважував: «Сучасна дослідниця Ю. Григорчук спостерегла в релігійно-духовних мотивах центральну константу поетичного світобачення В. Вовк, що полягає в осягненні простоти понадземного буття, ширості й відкритості до світу, і «саме такий тип художнього мислення створює незглибимий чар поетичного слова, внутрішню атмосферу первозданної гармонії, таку бажану на початку третього тисячоліття» [9, 229; 4, 232].

У своїх дослідженнях Віталій Мацько зауважує, що творчий феномен Нью-Йоркської групи розпрозорюється яскравими формами метафоричності. Останньою просякнута, на думку вченого, не лише поезія Богдана Бойчука і Віри Вовк, але й персоніфікована проза зокрема і вся творчість Нью-Йоркської групи і цілому.

Дослідження літературного феномену Нью-Йоркської групи в науковому дискурсі Віталія Мацька увиразнюється цілісним характером. Керуючись настановами психології творчості, він бачить процес поетичного розвитку членів групи через протікання акту творчості до суб'єктивного вираження індивіда. Віталій Мацько розглядає питання авторської сутності творчості Нью-Йоркської групи (Б. Бойчук, Е. Андієвської, В. Вовк) як довершену форму самовираження.

Висновки та перспективи дослідження... Наукові зацікавлення професора Віталія Мацька творчістю Нью-Йоркської групи виникли як натуральне літературознавче явище. З нашого погляду, дослідження можна зарахувати до скарбниці історії літературознавчої думки сучасності, адже вони поповнили літературознавчий фонд і є вагомим внеском у розвиток української філології, української культури. Вчений запропонував власний погляд, власне бачення феномену творчості літераторів Нью-Йоркської групи, вказав на особливості онтологічних

та антропологічних моделей української діаспорної поезії та прози, надав їм нового імпульсу в аспекті аналізу творів з точки зору жанрово-стильової динаміки. Він зацентрував на оновленні мовних ресурсів поетів Нью-Йоркської групи та їхньої реальної зустрічі з Україною після 1991 року. Відтак на прикладі праць професора Віталія Мацька, наші знання значно збагачуються про творчість Нью-Йоркської групи. Вчений з'ясує у своїх працях наявний зв'язок еміграційних творців з материковою батьківщиною, вказує на елементи ностальгії за рідною землею. Літературознавчі дослідження професора Віталія Мацька чекають на наукове переосмислення у різних університетських осередках України. На них безумовно будуть покликуватися у своїх працях магістранти, аспіранти й докторанти, які студіюють не лише художню практику «нью-йоркців», а й літературний процес на еміграції в цілому.

Список використаних джерел і літератури:

1. Астаф'єв О. Художні координати Богдана Бойчука/ *Слово і час*. 2002. №12. С.20–24.
2. Вовк В. Гріх святости [поема]. Ріо-де-Жанейро, 2016. 50 с.
3. Вовк В. Земля Іскриста [казка-поема]. Ріо-де-Жанейро, 2016. 52 с.
4. Григорчук Ю. Релігійні мотиви в поезії Віри Вовк і Яна Твардовського/ *Вісник Львівського університету*. Сер.: філологічна. 2012. Вип. 56. Ч. 2. С. 231–238.
5. Гумецька А. Поезія Богдана Бойчука. *Естафета*. Збірник АДУК. Нью-Йорк – Торонто, 1974. Ч. 2. С. 229–233.
6. Ільницький М. Любов і біль Богдана Бойчука. *Слово і час*. 2002. С. 25–27.
7. Карабович Т. Авторська картина світу у творчому дискурсі Нью-Йоркської групи: концепт існування у багатокультурності. *Концепти и контрасты: [моногр.] / Н. В. Петлюченко, С. И. Потаненко, О. А. Бабелюк, Е. Л. Стрельцов и др.; под. ред. Н. В. Петлюченко*. Одеса: Издательский дом «Гельветика», 2017. С.634–643.
8. Карабович Т. Міфопоетика Нью-Йоркської групи: [моногр.]. Київ: Талком, 2017. 464 с.
9. Мацько В. «Конкуренція» альтернативних парадигм в жанрово-стильовій та поетикальній системі Віри Вовк. *Актуальні проблеми сучасної філології та культурології: постмодерністські парадигми*. Хмельницький: ФОП Заколотний М.І., 2016. С. 217–226.
10. Мацько В. Концепція людини і світу в українській діаспорній прозі ХХ століття: дис. ... д-ра філол. наук: 10.01.01 «Українська література» / Мацько Віталій Петрович. Київ, 2010. 411 с.
11. Мацько В. Творчість Віри Вовк в ореолі сакрального і літературознавчого штибу (Григорчук Ю. М. Проза Віри Вовк: виміри

сакрального). Брустурів: Дискурсус, 2016. 364 с.). *Філологічний дискурс*. 2016. Вип. 4. С. 284–287.

12. Мацько В. Творчий феномен Нью-Йоркської групи: свобода, екзистенція, сюрреалізм, експеримент текстотворення. *Філологічний дискурс*. 2017. Вип. 6. С. 56–68.

13. Нью-Йоркська група. Антологія поезії, прози та есеїстики: антологія / упоряд., вст. ст. М. Ревакович, В. Габор. Львів: ЛА «Піраміда»; 2012. 400 с.

14. Півстоліття напівтиші. Антологія поезії Нью-Йоркської групи / упоряд. М. Ревакович. Київ: Факт, 2005. 373 с.

Поети «Нью-Йоркської групи»: антологія / упоряд. О. Г. Астаф'єв, А. О. Дністровий; Передм. О. Г. Астаф'єва. [2-ге вид. (Українська муза)]. Харків: Ранок, 2009. 256 с.

15. Ревакович М. Кризь іншу призму. Про феномен і поезію Нью-Йоркської групи. *Півстоліття напівтиші. Антологія поезії Нью-Йоркської групи*. Київ: Факт, 2005. С. 17–40.

16. Смольницька О. Біблійна символіка самоцвітних каменів у поезії Нью-Йоркської групи на прикладі творів Емми Андієвської і Віри Вовк. *Філологічний дискурс*: зб. наук. праць. Хмельницький, 2017. Вип. 5. С. 109–122.

17. Смольницька О. Єгипетський дискурс і народне християнство як мова символів у поезії Віри Вовк і Патриції Килини. *Філологічний дискурс*: зб. наук. праць. Хмельницький, 2017. Вип. 6. С. 149–163.

18. Інтернет ресурс: <https://uk.wikipedia.org/wiki> (дата звернення: 07.04.2018).

References:

1 Astafiev O. Khudozhni koordynaty Bohdana Boichuka/ Slovo i chas. 2002. №12. S.20–24.

2. Vovk V. Hrih sviatosty [poema]. Rio-de-Zhaneiro, 2016. 50 s.

3. Vovk V. Zemlia Iskrysta [kazka-poema]. Rio-de-Zhaneiro, 2016. 52 s.

4. Hryhorchuk Yu. Relihiini motyvy v poezii Viry Vovk i Yana Tvardovskoho/ Visnyk Lvivskoho universytetu. Ser.: filolohichna. 2012. Vyp. 56. Ch. 2. S. 231–238.

5. Humetska A. Poeziia Bohdana Boichuka. Estafeta. Zbirnyk ADUK. Niu-York – Toronto, 1974. Ch. 2. S. 229–233.

6. Ilnytskyi M. Liubov i bil Bohdana Boichuka. Slovo i chas. 2002. S. 25–27.

7. Karabovych T. Avtorska kartyna svitu u tvorchomu dyskursi Niu-Yorkskoi hrupy: kontsept isnuvannia u bahatokulturnosti. Kontsepty u kontrasty: [monohr.] / N. V. Petliuchenko, S. Y. Potapenko, O. A. Babeliuk, E. L. Streltsov y dr.; pod. red. N. V. Petliuchenko. Odessa: Yzdatelskyi dom «Helvetyka», 2017. S.634–643.

8. Karabovych T. Mifopoetyka Niu-Yorkskoi hrupy: [monohr.]. Kyiv: Talkom, 2017. 464 s.

9. Matsko B. «Konkurentsii» alteratyvnykh paradyhm v zhanrovo-styloviy ta poetykalnii systemi Viry Vovk. Aktualni problemy suchasnoi filolohii ta kulturolohiy: postmodernistski paradyhmy. Khmelnytskyi: FOP Zakolodnyi M.I., 2016. S. 217–226.

10. Matsko V. Kontseptsiiia liudyny i svitu v ukrainskii diasporii prozi XX stolittia: dys. ... d-ra filol. nauk: 10.01.01 «Ukrainska literatura» / Matsko Vitalii Petrovych. Kyiv, 2010. 411 s.

11. Matsko V. Tvorchist Viry Vovk v oreoli sakralnoho i literaturoznavchoho shtybu (Hryhorchuk Yu. M. Proza Viry Vovk: vymiry sakralnoho). Brusturiv: Dyskursus, 2016. 364 s.). Filolohichniy dyskurs. 2016. Vyp. 4. S. 284–287.

12. Matsko V. Tvorchyi fenomen Niu-Yorkskoi hrupy: svoboda, ekzyzentsiia, siurrealizm, eksperyment tekstotvorennia. Filolohichniy dyskurs. 2017. Vyp. 6. S. 56–68.

13. Niu-Yorkska hrupa. Antolohiia poezii, prozy ta eseistyky: antolohiia / uporiad., vst. st. M. Revakovykh, V. Gabor. Lviv: LA «Piramida»; 2012. 400 s.

14. Pivstolittia napivtyshi. Antolohiia poezii Niu-Yorkskoi hrupy / uporiad. M. Revakovykh. Kyiv: Fakt, 2005. 373 s.

Poety «Niu-Yorkskoi hrupy»: antolohiia / uporiad. O. H. Astafiev, A. O. Dnistrovyi; Peredm. O. H. Astafieva. [2-he vyd. (Ukrainska muza)]. Kharkiv: Ranok, 2009. 256 s.

15. Revakovykh M. Kriz inshu pryzmu. Pro fenomen i poeziiu Niu-Yorkskoi hrupy. Pivstolittia napivtyshi. Antolohiia poezii Niu-Yorkskoi hrupy. Kyiv: Fakt, 2005. S. 17–40.

16. Smolnytska O. Bibliina symbolika samotsvitnykh kameniv u poezii Niu-Yorkskoi hrupy na prykladi tvoriv Emmy Andiiievskoi i Viry Vovk. Filolohichniy dyskurs: zb. nauk. prats. Khmelnytskyi, 2017. Vyp. 5. S. 109–122.

17. Smolnytska O. Yehypetskyi dyskurs i narodne khrystyianstvo yak mova symboliv u poezii Viry Vovk i Patrytsii Kylyny. Filolohichniy dyskurs: zb. nauk. prats. Khmelnytskyi, 2017. Vyp. 6. S. 149–163.

18. Internet resurs: <https://uk.wikipedia.org/wiki> (data zvernennia: 07.04.2018).

Summary

Tadei Karabovych

Professor Vitalii Matsko's Scientific Interest in the Creative Work of the New York Group

The article deals with the scientific interest of Professor Vitalii Matsko in the creative work of the New York Group. The features of ontological and anthropological models of Ukrainian diaspora poetry and prose of the XX century in the aspect of genre-style dynamics and updating of its linguistic resources have been highlighted. The evolution of New York Group creativity in the dimensions of various stylistic artistic systems, proposed by the scientist, has been characterized. Research of the Professor Vitalii Matsko entered the textbook of Ukrainian diaspora literature of the second half of the XXth century and revealed the new field of scientific researches in the modern literary aspect, rethinking.

Key words: *Vitalii Matsko, the New York group, poetry, prose, emigration, exile.*

Дата надходження статті: «02» березня 2018 р.

Дата прийняття до друку: «20» березня 2018 р.